ZINE Mooi Mens
Jaargang 1
#11 - april 2024

Uitgave van
gh VORMGEVING

MOOI MENS

april 2024

door
Nicolette Peters

wie Ellen Faber
wat bezield kunstenaar
waar Amersfoort
waarmee taalvanmijnhart.nl
waarom echt
wijze collega kunstenaar
wanneer sinds 2024

HET GOEDE LEVEN

Een **wilde ziel** stapt mijn atelier binnen, ze draagt bloemen in d'r haar en is gekleed in de kleuren van de lente. Hoewel we elkaar nog maar kort kennen, gaat ons gesprek meteen de diepte in. Openlijk praat ze over het vinden van haar ritme, het innemen van haar ruimte en het leven vanuit bezieling. Ze betrekt haar hart in de conversatie. "Daar snap ik het", zegt ze. Zoekend naar woorden bewandelt ze zijweggetjes en komt uiteindelijk bij zichzelf uit.

Zo werkt het voor Ellen en zo werkt het ook in het maken van haar kunst. Eerst voelen wat er wil ontluiken, uit het hoofd neerdalen in het hart en dan de handen het werk laten doen. Haar tekeningen zijn **gevoelig**, maar **trefzeker** neergezet, net als Ellen zelf.

Gevoelig als ze is voor een natuurlijk ritme, voelt ze ook sterk de **energie** van anderen, hun haast, onrust, verlangens of verwachtingen. Die gevoeligheid heeft haar geleerd om in het contact met anderen op te komen voor wat zij nodig heeft, in plaats van het evenwicht in de ander te willen herstellen en dan zelf uit balans te raken.

HET ZINVOLLE LEVEN

Geluk zit volgens Ellen in heel **kleine dingen**. Ze kan geraakt worden door de eerste madeliefjes of de rimpeling van een regendruppel in een plas water. Ze gunt het ons allemaal, dat we daarin rust vinden, ons erdoor laten verwonderen en uit het drukke hoofd komen. "Dan zie je het voor je voeten liggen, gewoon op straat. Je hoeft er niet voor te reizen en je hebt

er geen geld voor nodig, het is overal om je heen. Het is de manier waarop je je blik richt en waarnaar je kijkt. Het zit in je, het hoeft alleen maar aangeraakt te worden." En dat is wat ze doet, met haar hele wezen en haar kunst raakt ze je aan, zet ze je aan, tot **bewuster kijken**, met een zachte blik.

> "GELUK ZIT IN ZE EN IS OVERAL OM ZE HEEN

Kunst kan helpen, helen, troosten, inspireren en inzicht geven op je levenspad, zo staat geschreven in de muurtekst van onze duo-expositie. Als Ellen tekent om bijvoorbeeld haar verdriet een plek te geven, raakt ze daarmee ook aan jouw verdriet. Haar tekeningen spreken een **universele taal**, waarvoor geen woorden nodig zijn. Je hoeft je er alleen maar voor open te stellen en je te laten raken,

van hart tot hart, zonder te hoeven weten waarin juliie verdriet precies gewortel is. Ze maakt het **lichter**, ze maakt jou lichter, door haar eigen hart te verlichten.

HET AANGENAME LEVEN

Als het nodig is knijpt ze er een paar dagen tusseninit, alleen, met haar tentje. Daar moet ze wel wat moed voor verzamelen, maar als ze zich eraan overgeeft dan gunt ze zichzelf een mooie wandeling, plukt brandnetels en lindebloesem voor in haar thee en kookt ze een eenvoudige maaltijd. Wanneer ze geniet van een contemplatieve ochtend voor haar tent komt ze helemaal terug in haar eigen cadans.

Dansen doet dat ook voor haar, zo heeft ze gemerkt. De sacrale dans

brengt haar terug in contact met haar vrouwelijke natuur. Ze doet het nog niet zo lang, dus staat ze zichzelf toe om fouten te maken en te leren, te experimenteren.

Thuis is het genieten toch wat meer aan banden gelegd. Daar voelt ze, hoe pijnlijk dat soms ook is, eerder de drang om aan het werk te gaan. Dan zijn de wandelingen een stuk korter en geniet ze voornamelijk van die kleine momentjes. Die zijn ook kort, maar wel **echt**.

En zo zie ik Ellen: echt, geen opsmuk nodig. Ik heb een mooi nieuw contact aan deze vrouw, waarmee ik mij in korte tijd al zo sterk verbonden voel.

-x- Nicolette